

LA VEU DEL VALLÉS

PERIÓDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

SURT CADA SETMANA

PREU: 20 CÈNTIMS

TRIMESTRE: 2 PTES.

Director-Propietari: Tomàs de A. Benet

DIRECCIÓ: CARDEDEU : ADMINISTRACIÓ: GRANOLLERS : REDACCIÓ EN TOTS ELS POBLES DEL VALLÉS

La correspondència i canvis a l'Administració : Granollers: Plaça del Bestiar, 7, 1.er

El Manifest d'En Maura

EL senyor Maura ha cregut convenient dirigir-se a l'opinió pública, explicant la seva actitud i la seva conducta. Torna a ésser el crític implacable. Però la seva crítica, adhuc quan es crítica justa, no és sinó una crítica negativa. Peca, tamhè, d'excesivament exclusivista. La seva defensa no es pas la defensa d'un ideal patriòtic, social o polític, sinó la defensa d'un criteri i d'una actitud personal.

Com a crítica dels procediments i de la conducta de les oligarquies centralistes, la seva crítica és una crítica sobirana. Minva, però, un bon xic l'autoritat del censor la memòria de la recent actuació del Gabinet que presidia en Maura: Gabinet que, com constataren els seus propis ministres davant el Parlament, recorregué a aquestes pràctiques mateixes de les quals abomina amb tanta eloqüència i àdhuc amb tanta sinceritat l'expressió de l'anomenat Govern Nacional.

Una altra greu responsabilitat contreta per En Maura que debilita l'eficàcia de la seva crítica és la seva actitud davant el problema català. En Maura contragué l'immensa responsabilitat de fer impossible la solució jurídica i harmònica del plet català, precisament a l'hora que aquesta solució era factible amb la seva gran autoritat moral i a l'hora que aquesta solució hauria pogut salvar Espanya.

Fou aleshores quan tots aquests partits i tots els representants de la vella política s'aplegaren al voltant d'En Maura per abraçar-lo i aplaudir-lo. Es endebades que ara vulgui tornar a *espolsar-se la levita*, car encara hi porta l'empenta d'aquelles abraçades.

El manifest d'En Maura prova que'ls vells partits de torn no poden ressucitar, car llur actuació fora no solament eixorca, sino perillosament pertorbadora.

Cal afegir, però, que el senyor Maura, que tantes vegades i amb tanta eloqüència ha condemnat la gestió d'aquests partits de torn i aquestes oligarquies, no pot defugir la responsabilitat d'haver deturat en un moment decisiu l'empenta deslliuradora de Catalunya; empenta que hauria acabat definitivament amb llur actuació funesta i hauria donat a les terres totes d'Espanya un ideal a una força i una confiança que avui no tenen.